

Wanneer **Pino** uit zijn raam kijkt,
kan hij zijn ogen niet geloven.
En zijn oren ook niet.

Pep ligt in het gras te liggen.
Met zijn pootjes in de wind.
Een beetje aan het neuriën.

‘Wat ben je aan het doen?’ vraagt Pino.
‘Ik ben aan het mediteren,’ zegt Pep.
En hij ademt nog eens diep in en uit door zijn snuit.

'Kijk hier: *Mediteren voor een hemels gevoel.*
Zo kan ik het eerste varkentje in de ruimte worden.'

Hij ademt nog eens diep in ...
en dan **knort** zijn buik.

'Hm, voorlopig heb ik wel alleen een hongergevoel.'
Pino lacht. Hij heeft een beter idee om zijn vriend te helpen.

